

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

ÎNCREDERE ÎN GRIJA LUI DUMNEZEU

Noi suntem în
mâinile Sale

Astăzi

Un dar divin

Surori gemene

Credința și liniștea
sufletească

NOTA EDITORULUI DRAGOSTEA TATĂLUI NOSTRU

Eram un copil foarte nesigur. Odată, pe când eram cu familia în vacanță, m-am ascuns după niște tufe să văd dacă cineva mi-ar simți lipsa. S-ar fi preocupat suficient de mine încât să înceapă să mă caute? Se făcuse seară și a durat ceva timp, însă mama mea foarte îngrijorată a căutat până și-a găsit băiatul pierdut.

Pe atunci nu știam că am un Tată ceresc care știa exact unde mă aflu și înțelegea dorința inimii mele de a fi văzut și iubit fără rezerve. Acum sunt om mare iar părinții mei au murit, însă Dumnezeu continuă să fie cu mine. El continuă să mă vegheze. El este omniprezent și etern, iar dragostea Lui nu dă greș niciodată.

Astăzi eu și Sally am întâlnit un tânăr care ne-a spus că „l-a lăsat pe Domnul” dar că acum „s-a întors”. L-am asigurat că, deși se îndepărtase de Domnul, Dumnezeu nu se îndepărtase niciodată de el. Precum pilda cu Bunul păstor care a lăsat cele 99 de oi în siguranța staulului ca să plece să salveze oaia pierdută, blocată între măcăcini (Matei 18:10-14), acest tânăr fusese mereu sub grija lui Dumnezeu. Dumnezeu îl va ajuta cu bucurie în hotărârea lui de a urma o viață nouă, de ascultare a Cuvântului Său.

Isus a spus că dorește să adune toți oamenii în brațele Lui protectoare, precum cloșca ce își păzește cu grijă puii sub aripile ei (Matei 23:37). El se aseamănă pe sine cu un păstor care își dă viața să-și protejeze oile (Ioan 10:11). El ne numește prietenii Lui (Ioan 15:15) și promite să ne lumineze calea (Ioan 8:12) și să fie mereu cu noi (Matei 28:20).

El a spus că ni-L va arăta pe Tatăl (Matei 11:27) ca să putem fi una cu El și cu Tatăl (Ioan 17:21). Isus a spus că, dacă venim la El când suntem oboșiți și împovărați, vom găsi odihnă pentru sufletele noastre (Matei 11:28-30). El ne oferă apa Duhului și pâinea vieții încât să nu mai fim însetați și înfometați spiritual (Ioan 4:14; 6:35). Prin Hristos primim iertatea pentru toate păcatele și greșelile noastre (1 Ioan 1:9). El ne dă ocazia unui nou început (2 Corinteni 5:17) și ne oferă viața veșnică și promisiunile că vom fi cu El pentru totdeauna (Ioan 10:28).

Numărul acestei luni al revistei este despre grija lui Dumnezeu pentru noi și ne reamintește că, alături de Dumnezeu, nu vom fi niciodată „pierduți în măcăcini” fiindcă El știe întotdeauna unde suntem.

ASTĂZI

VICTORIA OLIVETTA

Astăzi m-am trezit devreme. Ceasul deșteptător mi-a întrerupt visele și, oricât mi-aș fi dorit să dorm mai mult, era timpul să-mi încep ziua.

Datorită unor noi restricții în țara noastră am fost nevoiți să ne închidem afacerea. Soțul își caută acum un nou loc de muncă. Bugetul ne este strâns, dar nu am ratat vreo masă sau vreo factură. S-ar putea să fim nevoiți să tăiem niște luxuri, dar avem tot ce ne este necesar.

Deci, m-am dedicat timpului meu de recunoștință de dimineață. În loc să privesc la ce îmi lipsește, mă concentrez asupra lucrurilor bune și asupra prezentului.

Trecutul s-a dus; nu pot să merg în urmă și să refac ce a fost făcut, deși uneori aș dori asta. Viitorul nu este încă aici. Astăzi este tot ce am să îmi trăiesc viața la maxim – dragoste, grijă, succes.

Dacă dau greș voi începe din nou mâine, dar cu mai multă înțelepciune și cu mai mult curaj.

Apreciez momentul, este precum o comoară de preț – strălucitoare, splendidă, de aur. Este tot ce am, este tot ce contează.

M-am oprit să îmi mai consum energia îngrijorându-mă pentru ziua de mâine. M-am

oprit să îmi mai umplu agenda cu nenumărate îndatoriri până când nu mai era loc de scris în ea. În schimb, îmi stabilesc niște priorități și îl las pe Dumnezeu să le rearanjeze așa cum consideră El că este mai bine.

Îmi pun țeluri pe termen mediu și lung dar îmi concentrez energia asupra zilei de azi... și dintr-o dată mă relaxez.

Privesc la binecuvântările mele și, datorită bunătății lui Dumnezeu în viața mea, pot să îmi încep ziua cu recunoștința pe buze, cu un pas zvelt și cu un cântec în inimă.

Astăzi, doar astăzi, este tot ce am nevoie să împlinesc voia lui Dumnezeu, să muncesc către țelurile mele, să învăț, să dăruiesc și, mai mult de atât, să iubesc.

Astăzi mă bazez pe harul lui Dumnezeu, pe călăuzirea Lui și pe suplinirea nevoilor mele așa cum am făcut și în ultimele patru decenii. El nu m-a lăsat niciodată deci nu vreau nici eu să eșuez față de El.

Astăzi este un dar divin.

„Orice lucru El îl face frumos la vremea lui. Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui” (Eclesiastul 3:11,1).

Iar pentru mine acest timp este astăzi!

ÎNCREDERE ÎN GRIJA LUI DUMNEZEU

PETER AMSTERDAM

În Predica de pe Munte, Iisus și-a învățat discipolii principii de bază pentru încrederea în grija lui Dumnezeu, atunci când a spus: „Nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce că veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?” (Matei 6:25).

Când înțelegem că Dumnezeu este Tatăl nostru care ne iubește și ne dă cele necesare, ne adâncește încrederea în El – o încredere care lucrează să contracareze anxietatea și îngrijorarea pentru nevoile și preocupările de zi cu zi. Cuvântul grecesc tradus anxietate sau îngrijorare înseamnă *să fii tulburat de griji*, sau *să fii neliniștit*. Mesajul lui Iisus este să avem credință în Tatăl, să credem că El este creatorul și dăătorul de viață și să avem încredere că El poate suplini cele necesare copiilor Săi.

Iisus folosește analogii simple din natură să înțelegem că trebuie să ne punem încrederea în Dumnezeu și nu în posesiuni sau surse de venit sau lucruri din lumea aceasta. El vorbește despre temerile noastre de a nu avea cele necesare azi sau în viitor.

„Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel cersesc le hră-

nește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele? Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui? Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?” (Matei 6:26-30).

Deși păsările nu seamănă și nu seceră, asta nu înseamnă că Dumnezeu le pune mâncarea în gură; și ele trebuie să se străduiască să își găsească hrana. Însă El le suplinește nevoile. Apoi Iisus a folosit argumentul „mai puțin către mai mult” când a remarcat: Dacă Dumnezeu hrănește păsările, oare nu vă va hrăni și pe voi, care sunteți mai de valoare decât păsările?

Înțelegând că omul, ca și creație a lui Dumnezeu, are o valoare mai mare și este mai important pentru El decât restul creației se vede mai întâi din povestea creației, când oamenii sunt creați după imaginea lui Dumnezeu și li se dă conducerea pământului cu toate creaturile sale (Geneza 1:26-28). Devine și mai clar, mai târziu, că Dumnezeu iubește atât de mult oamenii încât „a dat pe singurul Lui Fiu” să moară pentru păcatele noastre „pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Între exemplele cu păsările și cu florile, Iisus face o afirmație care ilustrează cât de inutilă este îngrijorarea: „Care dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge măcar o oră la lungimea vieții lui?” (Matei 6:27 traducere din engleză). Răspunsul este evident: N-are sens să te îngrijezi fiindcă nu schimbi nimic.

După ce a remarcat că îngrijorarea nu schimbă nimic, Iisus întreabă: „Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?” (Matei 6:30). De câteva ori în Evanghelia după Matei Iisus folosește expresia *puțin credincioșilor* când li se adresează celor temători și care nu se încred în Dumnezeu (Ma-

tei 8:26, 16:8). Credința, după cum este folosită aici, înseamnă încredere că Dumnezeu poate și va acționa în beneficiul oamenilor Săi.

Odată ce a stabilit că Dumnezeul care hrănește animalele și îmbracă pământul este Tatăl nostru care ne iubește și care se va îngriji de nevoile noastre, Iisus spune din nou *astfel* (adică ținând cont de aceste lucruri) nu trebuie să ne îngrijorăm. „Nu vă îngrijorați, dar, zicând: «Ce vom mânca?» sau «Ce vom bea?» sau «Cu ce ne vom îmbrăca?» Fiindcă toate aceste lucruri Ne-amurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele” (Matei 6:31-32).

Iisus face aici o comparație între ce fac necredincioșii și ce fac credincioșii. Cuvântul grecesc tradus „caută” exprimă ideea de căutare intensă sau sete pentru un anumit lucru. În timp ce unii pun accentul pe lucrurile acestei lumi, creștinii sunt chemați să caute mai întâi Împărăția lui Dumnezeu: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și

toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijorați, dar, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei” (Matei 6:33-34).

Iisus ne învață să nu ne îngrijorăm astăzi pentru posibilele probleme de mâine, ci să avem încredere în Dumnezeu pentru provocările de azi și să lăsăm grijile de mâine în seama Lui. Fiecare zi va avea necazurile ei, însă avem asigurarea că, prin harul lui Dumnezeu, El ne va ajuta să trecem prin ele. Iisus nu spune că nu vom avea necazuri, că viețile noastre vor fi întotdeauna drum lin, dar ne cheamă să ne înfruntăm necazurile cu credință în grija lui Dumnezeu pentru noi.

Dumnezeu este Tatăl nostru, iar noi, creștinii, suntem copiii Lui. Noi, copii ai Lui care îl căutăm pe El și neprihănirea Lui, putem avea încredere că Tatăl nostru „se va îngriji de toate trebuințele noastre, după bogăția Sa, în slavă, în Iisus Hristos” (Filipeni 4:19). Adesea El ne dă mai mult decât cele necesare, fiindcă Dumnezeu „prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi” (Efeseni 3:20).

Majoritatea dintre noi nu suntem avuți, dar suntem chemați să avem prioritățile corecte în ceea ce privește banii și lucrurile materiale. Trebuie să furnizăm cele necesare pentru familia noastră, să ne străduim să avem siguranță financiară, dar în același timp să nu lăsăm țelurile noastre financiare să devină o prioritate peste relația noastră cu Dumnezeu. În calitate de credincioși, suntem responsabili să ne folosim finanțele, timpul, abilitățile și resursele spre gloria lui Dumnezeu, să ne îngrijim de cei dragi nouă și să-i ajutăm pe alții; să fim generoși, să-i dăm înapoi lui Dumnezeu prin zeciuială și daruri și să împărțim din binecuvântările noastre financiare cu cei în nevoie.

Mesajul aici nu este că nu vom avea dificultăți și momente slabe, sau că viețile noastre vor fi fără probleme, sau că putem să ne așteptăm ca Dumnezeu să ne suplinească nevoile din abundență, tot timpul și în orice loc, sau că nu trebuie să muncim pentru cele necesare. Mesajul este că noi, creștinii, n-ar trebui să fim neliniștiți, tulburați sau îngrijorați pentru lucrurile din viața asta, ci mai degrabă să avem încredere

în grija lui Dumnezeu, în faptul că El ne cunoaște nevoile și are capacitatea să ne dea ce ne trebuie.

Putem trăi cu pace în inimă și în minte, știind că Dumnezeu este în control, că dorește ce este mai bine pentru noi și că ne iubește și se va îngriji de noi. După cum scria Apostolul Pavel: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus” (Filipeni 4:6-7). Promisiunile lui Dumnezeu rămân adevărate fie că suntem într-o perioadă de stabilitate și de siguranță, sau într-o perioadă de pierderi, de nesiguranță financiară, de boală, de neliniște politică sau de dezastre naturale.

Noi suntem în mâinile Lui. El ne iubește, se îngrijește de noi și ne suplinește cu conștiinciozitate nevoile și ne ajută în viețile noastre. Indiferent de situația în care ne aflăm sau în care se află lumea din jurul nostru, ne putem încrede complet în El, știind că El ne iubește, noi suntem copiii Lui și vom trăi cu El pentru întreaga eternitate.

SURORI GEMENE

ROSANE CORDOBA

Când avem o credință puternică avem și liniște sufletească în mijlocul furtunii, precum Iisus, care a putut dormi la pupa corabiei în timp ce ucenicii Lui se panicau din cauza furtunii și a valurilor (Marcu 4:38-39). Când l-au chemat pe Iisus în ajutor, El a spus vântului: „Liniște!” Apoi s-a făcut liniște iar El le-a spus ucenicilor: „De ce aveți așa de puțină credință?” sfătuindu-i că ar fi trebuit să se roage lui Dumnezeu pentru ajutor decât să dispere.

Credința și liniștea sufletească sunt precum două surori gemene. Ele merg mână în mână.

Credința ne dă liniștea care ne alungă îngrijorarea pentru trecut și viitor. Când știm că Dumnezeu ne iubește necondiționat și că are grijă de toate, putem sta liniștiți și ne putem bucura de binecuvântările noastre zilnice, de lucrurile care ne aduc plăcere și de munca noastră. Dacă ne facem partea noastră știm că Dumnezeu și-o va face pe a Lui. Ne putem concentra pe singurul lucru asupra căruia avem puterea să-l schimbăm, aici și acum, și să trăim conștienți în prezent.

Liniștea sufletească este un bun de mare preț. Psihologii ne spun că doi dintre cei mai mari hoți ai liniștii sunt remușcarea și trauma din trecut și anxietatea și teama pentru viitor. În faimoasa Predică de pe Munte, Iisus ne-a învățat să nu ne îngrijorăm pentru nimic. (Vezi Matei capitelele 5, 6 și 7.)

Cea mai bună metodă de a fi în părtășie cu aceste două surori este să petreci timp cu Domnul în rugăciune, în recunoștință, în adorație și în citirea Cuvântului Său și în meditarea asupra Lui. Biblia este plină de promisiuni de protecție, suplinirea nevoilor, vindecare, har și binecuvântări fără număr. Poți fi sigur că „Acela

care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Iisus Hristos” (Filipeni 1:6).

Deci, întâlnește aceste surori gemene încântătoare chiar azi! Poți începe prin a-i cere lui Iisus să vină în inima ta, să-ți ierte greșelile și să-ți umple viața cu credință și liniște sufletească. Cele două surori gemene au și alți frați și alte surori – dragostea, bucuria, speranța, harul, bunătatea, blândețea, răbdarea și lista se continuă. Ce mare familie fericită! Iar ei pot fi parte din viața ta în Hristos!

Îl poți primi pe Iisus rugându-te această rugăciune simplă:

Iisus, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Îți mulțumesc că ai murit pe cruce pentru mine ca prin sacrificiul Tău să pot trăi pentru totdeauna cu Tine în Rai. Îmi deschid inima pentru Tine. Te rog să îmi ierți păcatele. Umple-mă cu Duhul Tău cel Sfânt și ajută-mă să Te urmez. Amin.

PUTEREA RUGĂCIUNII SPUSE CU CREDINȚĂ

SIMON BISHOP

Deși Iisus nu ne-a promis să ne ferească de toate necazurile, a spus că El va avea victoria finală. (Vezi Ioan 16:33.) Eu cred că, mai ales în astfel de momente, Dumnezeu ne poate întări credința când Îl chemăm. Psalmul 50:15 spune: „Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi”. Vă spun aici o experiență personală care arată puterea, dragostea și grija lui Dumnezeu pentru cei în nevoie.

În timpul eforturilor noastre după taifunul Haiyan care a luat 6000 de vieți și a cauzat multă distrugere în Filipine în 2013, am lucrat în orașul Tacloban, acolo unde s-au produs cele mai multe decese și întregul oraș a fost devastat.

La prima noastră vizită în oraș am fost șocați să vedem încă trupuri moarte pe marginea drumului și sute de oameni erau încă scoși de sub dărâmături. După ce m-am întors acasă nu mă puteam opri să nu mă gândesc la acea situație de nevoie. Am tot primit donații de mâncare și medicamente și ne-am hotărât să ne întoarcem în săptămâna următoare în Tacloban.

Am luat legătura cu o companie aeriană care a fost de acord să transporte pentru noi

trei tone de bunuri ca ajutor pentru acea zonă, dar în timp ce transportam bunurile la terminalul de mărfuri am fost anunțat prin telefon că li s-a revocat permisiunea de a zbura către Tacloban deoarece aeroportul de acolo nu avea curent electric și trebuia să limiteze numărul de zboruri.

Deoarece eram cu un camion mare pe care îl împrumutasem am hotărât să continui să conduc până la terminal. În timp ce descărcam marfa a venit la mine responsabilul terminalului de marfă. Mi-a arătat că mai era o grămadă uriașă de bunuri de ajutor adunate acolo. Mi-a spus că s-ar putea să mai dureze săptămâni sau chiar luni până să primească aprobarea să zboare spre Tacloban.

Am intrat în birou să semnez niște documente și am început să vorbesc cu unii dintre funcționari. Le-am spus că nu credeam că era voia lui Dumnezeu să se oprească zborul spre Tacloban, fiindcă nevoia de acolo era foarte mare iar oamenii erau fără mâncare și apă și alte nevoi de bază. În timp ce vorbeam toți funcționarii s-au oprit din muncile lor ca să mă

mărul d-voastră de telefon. Autoritățile tocmai ne-au sunat să ne spună că avem permisiunea să zburăm la Tacloban. Deci, poimâne vom zbura acolo.” Cu zâmbetul pe buze i-am spus: „Știi că asta este un răspuns direct la rugăciune?” „Da! Da, este incredibil!” a spus el. I-am spus atunci că sper ca toate bunurile mele să fie cu mine în avion, la care el a aprobat.

Uneori ne

asculte.

Le-am spus că mă voi ruga chiar acolo ca Dumnezeu să schimbe ordinul și să le permită să zboare din nou imediat. Păreau puțin stânjenți legat de rugăciune cu acest „străin excen-tric” dar le-am spus că eu mă voi ruga, iar ei pot să-și aplece capul și să se roage împreună cu mine doar dacă vor. După ce am terminat de rugat le-am spus că eram sigur că Dumnezeu va răspunde rugăciunilor noastre și să mă sune când vor primi permisiunea să zboare. Au zâmbit și au aprobat, deși simțeam că o făceau doar din politețe.

În seara următoare, pe când mă întorceam de la un studiu biblic, am primit un telefon de la un număr necunoscut. Am răspuns iar la capătul celălalt al firului era un bărbat care vorbea cu multă uimire în voce. Mi-a spus: „Eu sunt cel de la aeroport căruia i-ați dat ieri nu-

uităm la promisiunile lui Dumnezeu ca femeia aceea simplă care se uita la pozele frumoase pe care i le trimitea fiul ei. Povestea este așa...

O bătrână trăia în sărăcie, iar biserica o ajuta în fiecare lună cu suficienți bani cât să supraviețuiască. Într-o zi, pe când vorbea cu pastorul ei, ea a menționat de fiul ei care trăia în altă țară și avea o carieră bună. A spus că el îi scrie săptămânal și îi trimite mereu și niște poze frumoase împreună cu scrisorile. Asta a strânit curiozitatea pastorului. S-a mirat cum de un fiu care își iubea mama și se gândea la ea, să nu o susțină. Apoi a cerut să vadă scrisorile, iar când femeia i-a adus teancul de scrisori pastorul a descoperit că acele „poze frumoase” erau, de fapt, bani străini, care însumau o sumă uriașă!

Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Promisiunile Lui sunt reale, ele nu sunt doar niște „poze frumoase”. El dorește să ne punem încrederea în Cuvântul Său. „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care i le-am cerut” (1 Ioan 5:14-15).

INSTRUMENTE ALE IUBIRII LUI DUMNEZEU

Când ne punem credința în practică trecem din categoria de creștini cu numele în cea de instrumente ale iubirii lui Dumnezeu. Un farmacist, prieten de-al meu pe nume Jamal, mi-a spus odată o întâmplare pe care a trăit-o chiar el în acest sens. A fost cam așa:

Într-o zi un tânăr, pe care-l vom numi Alex, i-a dat lui Jamal rețeta lui pentru tratarea insomniei. Jamal s-a uitat peste lista de medicamente care îi fuseseră prescrise lui Alex și a fost șocat: „Ești sigur că vrei să iei toate aceste medicamente?” l-a întrebat el.

„Bineînțeles!” a răspuns Alex. „Nu pot să dorm și îmi distruge viața!”

Jamal a respirat adânc. „Îți dai seama că unele dintre aceste medicamente au efecte secundare puternice? Dacă nu te superi că te în-

treb, de ce nu poate să doarmă un tânăr aparent sănătos, ca tine?”

Alex părea tulburat: „Fiindcă din clipa în care îmi pun capul pe pernă nu pot decât să mă gândesc la viitorul meu!”

„Ce-i cu el?” a întrebat Jamal.

Alex a început să-i povestească în detaliu despre problemele lui, iar Jamal l-a ascultat cu răbdare. Apoi i-a oferit niște sfaturi părintești. „Viitorul nostru este în mâinile lui Dumnezeu. Putem să ne găsim liniștea suflătească ca să nu ne mai îngrijorăm pentru viitorul nostru dacă lăsăm viitorul în grija Sa.”

Alex a dat din cap în consens, dar mintea îi era în continuare la problemele lui. „Doctorul meu vrea să mă trateze și cu șocuri electrice o dată pe săptămână” a adăugat el.

Jamal a fost îngrozit: „Ce?! Trebuie să fie o soluție mai bună decât asta!”

„Dar care?” a întrebat Alex.

Jamal și-a plecat capul în rugăciune și i-a cerut lui Dumnezeu o soluție pentru somnul lui Alex, după care i-a venit o idee. „Am un prieten care este antrenor de fitness. Poate că el te-ar putea ajuta. Îți sugerez să mergi la el.”

Lui Alex i s-a părut o idee bună și s-a dus direct la sală.

După vreo două ore, Jamal l-a sunat pe antrenor să afle cum a fost.

„L-am pus pe banda de alergat de când a venit”, i-a spus antrenorul, „și este încă acolo. Are multă energie adunată în el, nu mă miră de ce nu putea să doarmă!”

După câteva zile, Alex s-a întors la farmacie și i-a spus lui Jamal entuziasmat: „Am început să merg la sală în fiecare zi și de atunci dorm buștean în fiecare noapte!”

„Și cum a rămas cu medicamentele prescrise?” l-a întrebat Jamal.

„Le-am aruncat. Și, să știi că ai avut dreptate. Dumnezeu a știut exact de ce aveam nevoie!”

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările.” (Proverbe 3:5-6).

GĂSEȘTE PACE ÎN LOCUL FRICII

ALFREDO CARRASCO

Am fost blocat într-un ascensor! Intrasem în lift să merg în sus și s-a oprit între etajele doi și trei. Când am văzut ce se întâmplase, m-am rugat pentru siguranța mea. Am încercat să rămân calm, dar, dintr-o dată, m-a cuprins neliniștea și am trecut de la rugăciune la îngrijorare. I-am cerut Domnului pace sufletească, dar eram tot agitat. În acel spațiu închis am fost bombardat cu tot felul de gânduri, de la teama că voi fi blocat mult timp acolo, până la ideea că voi rămâne fără aer și mă voi sufoca.

Am încercat să deschid manual ușile liftului fiindcă auzisem de la cineva care a trecut printr-o situație similară că dacă tragi de o manetă a liftului se deschid. Am căutat acea manetă, dar nu am găsit-o. Am încercat să deschid ușile cu puterea mâinilor mele. Ușile din interior s-au deschis, dar cele din exterior au rămas închise, cu excepția unei mici crăpături prin care am început să strig după ajutor. Am tot strigat cât am putut de tare, dar era duminică și nu erau oameni în preajmă. Nu era nimeni din personalul de pază. Nu era niciun portar. Niciun vecin nu era acasă. Totul era liniște. Și ca să facă lucrurile și mai rele, alarma liftului

nu funcționa.

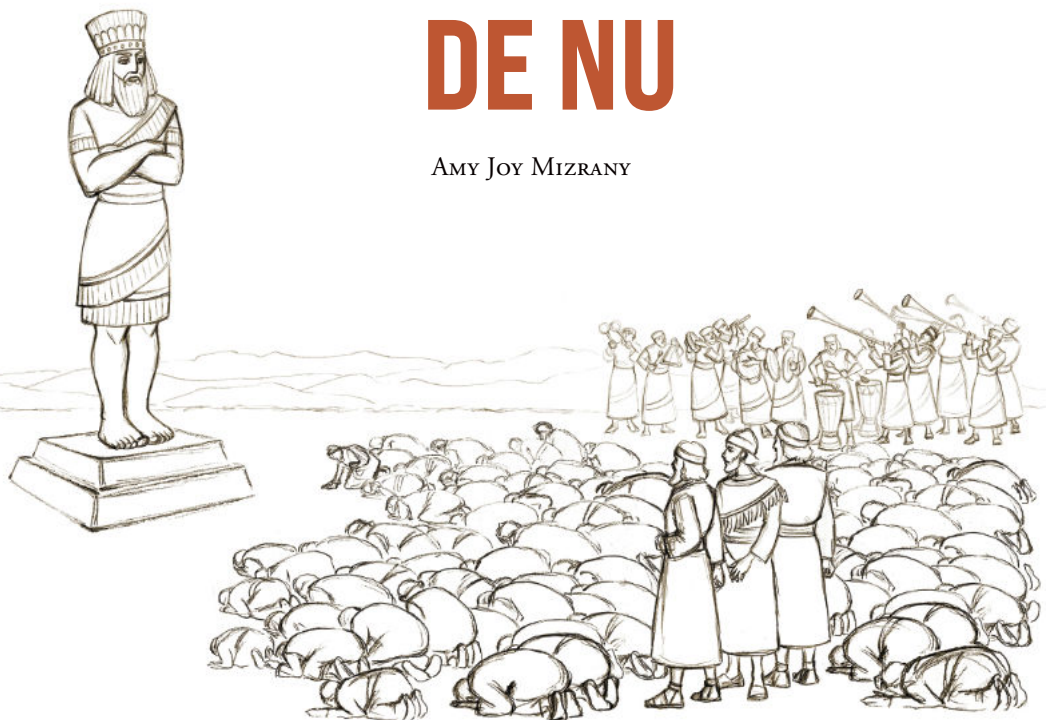
M-am rugat cu disperare Domnului pentru calm și încredere și încetul cu încetul Domnul mi-a umplut inima cu pacea Sa. Atunci m-am rugat din nou, am apăsât unul dintre butoane și, în mod miraculos, ușile interioare s-au închis, iar liftul s-a pornit. Apoi m-a dus la etajul potrivit. Ce ușurare!

O lecție importantă pe care am învățat-o atunci a fost să rămân calm și să am încredere în Iisus. Într-o astfel de situație te pot copleși foarte ușor îngrijorarea și nervozitatea, dar este important să nu dai curs gândurilor de teamă și de anxietate. Când am obținut acel calm interior de la Domnul, El mi-a dat liniște sufletească și încredere, iar în cele din urmă liftul s-a pornit din nou.

„Celui cu inima tare Tu-i cheazăluești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine” (Isaia 26:3). „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoie. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor.” (Psalmul 46:1-2).

DAR CHIAR DE NU

AMY JOY MIZRANY

Erau odată trei bărbați, oficiali la curtea unui rege foarte puternic. Acești bărbați erau respectați și considerați înțelepți printre cei din cercul lor.

Într-o zi regele a decis să facă o statuie masivă din aur care să-l reprezinte pe el și a cerut tuturor să se închine acestei statui. Să fie mai motivant, a decretat că oricine nu se închina statuii să fie aruncat de viu într-un cuptor aprins.

Însă cei trei bărbați credeau în Dumnezeu și știaau să nu se închine la nimeni decât Lui. Deci, când a venit timpul să se închine, ei au refuzat.

Regele furios i-a întrebat: „Știți că dacă refuzați să vă închinați vă voi arunca în cuptorul aprins? Veți muri!”

Unul dintre ei i-a răspuns: „Știm că ne vei arunca în foc. Și știm că Dumnezeul nostru ne poate scăpa de la moarte. *Dar chiar de nu*, tot nu

ne vom închina statuii tale din aur”.

Poate recunoști că aceasta este povestea din Daniel capitolul trei despre Șadrac, Meșac și Abed-Nego și atunci probabil că știi cum se termină. Regele a încălzit de șapte ori mai tare cuptorul, iar cei trei bărbați au fost aruncați înăuntru. Dar apoi a putut să-i vadă umblând prin foc, împreună cu un al patrulea, pe care l-a descris ca fiind „un fiu de Dumnezeu”. Atunci le-a poruncit să iasă afară și a descoperit că nu erau arși deloc, nici pe trup și nici hainele lor. Nici măcar nu miroseau a fum!

Regele Nebucadnețar a spus atunci: „Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego” (Daniel 3:28) și i-a promovat pe cei trei (Daniel 3:30).

Aceasta este una dintre poveștile biblice preferate de creștini de secole, însă partea pe care eu

VOIA LUI DUMNEZEU

Voia lui Dumnezeu nu te-ar duce niciodată
Acolo unde harul Lui nu te-ar putea proteja,
Acolo unde brațele Lui nu te-ar putea susține,
Acolo unde bogățiile Lui nu ți-ar putea acoperi nevoile,
Acolo unde puterea Lui nu ți-ar putea da abilitățile necesare.

Voia lui Dumnezeu nu te-ar duce niciodată
Acolo unde Duhul Lui nu ar putea lucra prin tine,
Acolo unde înțelepciunea Lui nu te-ar putea învăța,
Acolo unde armatele Lui nu te-ar putea proteja,
Acolo unde mâinile Lui nu te-ar putea modela.

Voia lui Dumnezeu nu te-ar duce niciodată
Acolo unde iubirea Lui nu te-ar putea învălui,
Acolo unde mila Lui nu te-ar putea susține,
Acolo unde pacea Lui nu ți-ar putea liniști temerile,
Acolo unde autoritatea Lui nu ar putea interveni pentru tine.

Voia lui Dumnezeu nu te-ar duce niciodată
Acolo unde mângâierea Lui nu ți-ar putea șterge lacrimile,
Acolo unde Cuvântul Lui nu te-ar putea hrăni,
Acolo unde miracolele Lui n-ar putea fi făcute pentru tine,
Acolo unde omniprezența Lui nu te-ar putea găsi.

— Autor necunoscut

o consider mai puternică este expresia *dar chiar de nu* (Daniel 3:18).

De multe ori ne lipsește această încredere absolută în Dumnezeu. Ne așteptăm la multe din partea Lui și bineînțeles că *ar trebui* să-L chemăm în ajutor și să ne punem încrederea în promisiunile Sale din Biblie. Iar când îi cerem lui Dumnezeu să facă ceva, de obicei *vedem* răspunsurile la rugăciunile noastre așa cum am sperat. Însă credința noastră n-ar trebui să depindă de faptul că El ar face ceea ce noi considerăm că ar trebui să facă. Noi nu vedem imaginea de ansamblu.

Dar chiar de nu...

Avem tendința să-L punem pe Dumnezeu într-o cutie, iar apoi să ne auto-convingem că El n-ar face nimic din ce ar perturba planurile noastre. Ca și cum Dumnezeu ar fi propriul

nostru magician, care face să apară lucruri minunate pentru noi, apoi se duce înapoi la locul Lui. Însă Șadrac, Meșac și Abed-Nego au fost dispuși să moară arși dacă Dumnezeu ar fi ales să nu-i salveze, acceptând că și lucrul acesta ar fi putut fi voia lui Dumnezeu! Știați că Dumnezeu *putea* să-i salveze însă credința lor nu depindea de ceea ce avea să facă Dumnezeu. Credința lor era în El, indiferent de circumstanțe sau de deznodământ.

Aceasta este adevărata credință. Noi știm din adevărul Bibliei că Dumnezeu dorește să ne vindece, să ne dea cele necesare și să avem o viață plină și abundentă. Și de multe ori El face asta, iar noi ne putem număra binecuvântările.

Dar chiar de nu, El este Dumnezeu și are un motiv pentru toate. Să ai încredere că El le face pe toate bine.

„Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos care mă întărește” (Filipeni 4:11-13).

Apostolul Pavel era obișnuit să trăiască „la limită”. Lumea lui era plină de schimbări politice dramatice, de instabilitate economică și de numeroase inconveniențe și de dificultăți fizice. Trecuse de la viața stabilă de fariseu la viața imprevizibilă, de aventuri zilnice, ca ucenic al lui Iisus.

Eu nu mă descurc bine să fac față incertitudinii. Îmi place ca lucrurile să fie stabile și previzibile. Îmi place siguranța. Când lucrurile merg ușor mă surprind îngrijorându-mă și întrebându-mă când va veni următorul lucru greu; iar când este greu, mă îngrijorez despre cât de mult va dura greul. De obicei, nu sunt niciodată mulțumită.

Însă Pavel a fost diferit. El a spus că indiferent de situațiile prin care trecea, el era împăcat. Învățase că Dumnezeu ne dă putere pentru toate situațiile. Este interesant că avem nevoie de putere atât atunci când suntem în abunden-

ță cât și atunci când suntem în lipsă. Deși nevoia de Dumnezeu este mai evidentă când suntem la ananghie, avem nevoie de puterea Lui să ne ajute și în momentele ușoare ca să nu ne distragem atenția și să ne amintim că mulțumirea nu vine de la circumstanțele în care ne aflăm și nu trebuie să ne îngrijorăm pentru ce va urma.

Putem recunoaște cu toții că lumea se mișcă foarte repede politic, economic și cultural. Este puțin destabilizator. Este mai ușor să ne concentrăm pe circumstanțe și să le lăsăm pe ele să ne hotărască starea de mulțumire interioară și de pace a minții, însă Pavel a mai spus:

„Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus.” (Filipeni 4:6-7).

Știu că nu este o hartă detaliată pentru a naviga în lumea în care trăim acum, dar este felul în care să ne poziționăm inima în conformitate cu adevărul lui Dumnezeu. El a promis să ne protejeze inimile și mințile prin Iisus, iar când inimile noastre sunt bine, următorii pași practici devin clari.

FOLOSEȘTE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU SĂ COMBAȚI ÎNGRIJORAREA

MARIE KNIGHT

În zilele astea, oricând citesc știrile parcă găsesc noi motive de îngrijorare. Războaie, crime, poluare, boli, chimicale în apă și în mâncare și tot așa. Uneori mă gândesc la toate câte se întâmplă în lume și mă întreb cum aș putea să-mi țin familia sănătoasă și în siguranță când există atâtea lucruri pe care nu le pot controla!

Dar când încetez să mă mai gândesc la astea, cu sau fără circumstanțele exterioare, nu îmi pot controla nici chiar propria viață. Nenumărate lucruri se pot întâmpla într-o clipă. De aceea când mă apucă temerile mă opresc, respir adânc și îmi amintesc cine este ancora vieții mele. Pentru asta am câteva versete care mă ajută să mă liniștesc și îmi dau credință. Iată aici câteva din preferatele mele:

Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea, să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte. – *Ioan 14:27*

Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați de ei, căci Domnul Dum-

nezeul tău va merge El însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa. – *Deuteronom 31:6*

Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie. – *Psalmul 23:4*

Nu te teme, crede numai. – *Marcu 5:36*

Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde. – *Isaia 43:2*

Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi. – *Ioan 14:18*

Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi. – *Evrei 13:5*

Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. – *Matei 28:20*

V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. – *Ioan 16:33*

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

PREZENȚA LUI DUMNEZEU ÎN ORICE TIMP

Ori de câte ori te confrunți cu momente de instabilitate, de dificultăți financiare sau cu probleme în viața ta sau în lumea din jurul tău, să-ți amintești că Eu sunt întotdeauna cu tine (Matei 28:20). Indiferent de problemele cu care te confrunți, nimic nu te poate despărți de dragostea Mea – nici moartea, nici viața, nici temerile tale pentru prezent, sau îngrijorările pentru viitor – nimic din toată lumea asta (Romani 8:38-39).

Le-am spus tuturor celor care Mă iubesc că în această lume veți avea neazuri – vor fi furtuni și provocări (Ioan 16:33). Însă vestea bună este că v-am promis pacea și bucuria Mea, pe care nimeni nu vi le poate lua (Ioan 16:22). Deci, să ai încredere în Mine în fiecare etapă din viață, fie că ai din abundență sau duci lipsă, sau ești undeva între. Amintește-ți că Eu am un scop și un plan pentru viața ta – planuri pentru bunăstarea ta, să-ți dau speranță și un viitor (Ieremia 29:11).

Să-ți aduci fiecare povară și grijă la Mine și să ai încredere că le voi rezolva pe toate pentru binele tău fiindcă Mă iubești și ești chemat în conformitate cu planul Meu (Romani 8:28). Eu te-am creat și știu totul despre tine și am un plan conceput personal pentru viața ta. Indiferent de situație sau de circumstanțe, te poți bucura în dragostea Mea eternă pentru tine. Nu numai că voi fi cu tine în fiecare etapă din viața ta, dar ți-am promis un viitor plin de pace, dragoste și bucurie veșnică în viața de apoi!